

En anden gruppe af Enhedslistens beslutningsforslag vedrører kommunalbestyrelsesmedlemmernes arbejdsbetingelser.

Som det fremgår af regeringens kommunalpolitiske redegørelse i foråret, har antallet af opstillede kandidater til kommunalbestyrelser og amtsråd været vigende gennem en længere årrække. Med henblik på at imødegå denne udvikling er der gennemført en række ændringer af styrelsesloven, som alle har til formål at forbedre vilkårene for varetagelse af kommunalbestyrelseshvervet. Meget tyder da også på, at det er lykkedes at stoppe den negative udvikling.

Det foreslås også i beslutningsforslaget, at der skal være være lovhjemmel til at ansætte medhjælp direkte til det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem eller til grupperne. Det står mig ikke ganske klart, hvad forslagsstilleren helt præcis mener hermed. Jeg går ud fra, at meningen er, at amter og kommuner skal have pligt til at ansætte og aflønne en slags politiske sekretærer – eller de skal måske ikke hedde sådan, men sekretærer, som alene skal være undergivet medlemmets instruktionsbeføjelser.

Jeg kan ikke støtte et forslag om at opbygge en sådan forvaltning i forvaltningen i kommunerne, helt bortset fra hvad en sådan ordning måske også ville koste, men jeg er meget tilhænger af, at der gives sekretærmæssig støtte til hvert enkelt kommunalbestyrelsesmedlem, når man beder om det. Det har jeg gode erfaringer med, hvor jeg kommer fra. Der kan man til enhver tid bede om at få taler udarbejdet og andre ting.

Enhedslisten har også forskellige forslag vedrørende åbenhed og brugerindflydelse. Jeg må dertil sige, at jeg ikke kan genkende det generelle billede, som i beslutningsforslaget tegnes af kommunerne i forhold til disse to emner. I de sidste 10 år er der næsten årligt vedtaget en lovgivning, som sikrer brugerne indflydelse gennem bestyrelser og råd, senest med oprettelse af ældeerråd. Dertil kommer, at kommuner og amter på eget initiativ har oprettet en række brugerstyrede institutioner og anlæg. Jeg har på den baggrund vanskeligt ved at se, at der ikke tages vidtgående hensyn til brugernes indflydelse.

Det er også min opfattelse, at der i dag er stor åbenhed omkring arbejdet i kommunerne. Kommunalbestyrelsens møder er offentlige, og muligheden for at behandle sager for lukkede døre er med en lovændring for et par år siden

blevet indsnævret til kun at gælde sager med meget fortrolige oplysninger. Borgere og presse, der ønsker at følge den lokalpolitiske debat, har således mulighed for at overvære kommunalbestyrelsens møder. Flere steder har man da også givet lejlighed til, at man direkte fra disse møder kan sende ud i æteren. Og som nævnt ønsker regeringen nu at supplere den eksisterende regel om fremlæggelse af sagspåtegning på kommunalbestyrelsens møder med tilsvarende regler for udvalg.

Enhedslisten foreslår, at kommunalbestyrelsen skal have pligt til at tillade radio- og tv-transmissioner fra sine møder. Sådanne direkte transmissioner er, som jeg sagde før, allerede kendt, i alt fald hvor jeg kommer fra. Da direkte transmissioner imidlertid ikke nødvendigvis altid vil medføre forbedret kvalitet af den politiske debat eller arbejdsvilkårene for kommunalpolitikere, er det sådan, at en sådan beslutning må træffes på baggrund af givne, lokale forhold. Jeg må sige, at jeg har ikke dårlige erfaringer fra Århus på det punkt.

Jeg er nu nået frem til det sidste forslag: forslaget om at afkorte fristen for tildeling af bogstavbetegnelse til lokallister ved kommunevalg, og her kan jeg udtrykke en vis positiv indstilling. Forslaget svarer stort set til, hvad der opfordres til i Indenrigsministeriets vejledning, og jeg vil være indstillet på at undersøge, om der er behov for og mulighed for lovgivning om spørgsmålet.

Trods denne afsluttende positive bemærkning vil det formentlig allerede være fremgået af det indlæg – lidt langt – at jeg ikke kan støtte det samlede beslutningsforslag, selv om der er mange gode intentioner i det.

Frederik Nørgaard (S):

Beslutningsforslaget lægger op til, at regeringen gennem lovforslaget skal styrke demokratiet i kommuner og amter, i alt otte punkter spændende fra lov om offentlighed i forvaltningen til bedre forhold for lokallisterne. Jeg må nok sige, at jeg fra forslagsstillernes side fornemmer en vis mistillid til det, der foregår i vore amter og kommuner. Det er, ligesom om man gerne vil tilkendegive, at der ikke er sket noget på de områder, som er listet op.

Sådan er virkeligheden jo ikke. Mange af os, som har en fortid som kommunalpolitikere, ved jo, at der er en verden til forskel på, hvad der skete for 20 år siden eller bare for 10 år siden. Verden har forandret sig, og det har det danske